

Na podlagi 61. in 62. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07-UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12-ZUJF, 14/15-ZUUJFO), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98, 127/06-ZJZP, 38/10, 57/11-ORZGJS40), 3. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/ (Uradni list RS, št. 62/16) in 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09, 39/14, 39/16) je Občinski svet Občine Komen, na svoji ... redni seji, dne ... sprejel

Obrazložitev:

V skladu z določilom prvega odstavka 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih v skladu z zakonom določi s svojim splošnim aktom, in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom (lokalne javne službe). Lokalne gospodarske javne službe so urejene v različnih zakonih, ki jih je potrebno pri oblikovanju tega odloka tudi upoštevati. Kot je določeno z 62. členom Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ način in pogoje opravljanja javne službe predpiše občina, če zakon ne določa drugače. Vsebinsko enako določilo zasledimo v 3. členu Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki v drugem odstavku določa, da način opravljanja lokalne gospodarske javne službe predpiše lokalna skupnost (občina) z odlokom tako, da je zagotovljeno njihovo izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov. Z navedenim predpisom se v skladu s 7. členom Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ za posamezno gospodarsko javno službo določi:

- organizacijska in prostorska zasnova njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev (v režijskem obratu, javnem gospodarskem zavodu, javnem podjetju, na podlagi koncesije);
- vrsta in obseg javnih dobrin ter njihova prostorska razporeditev;
- pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin;
- pravice in obveznosti uporabnikov;
- viri financiranja gospodarskih javnih služb ter njihova prostorska razporeditev;
- vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, ki so lastnina lokalne skupnosti ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa;
- drugi elementi pomembni za opravljanje in razvoj gospodarske javne službe.

Na tem mestu moramo opomniti na določilo 3. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določa, da pogrebna dejavnost obsega zagotavljanje 24-urne dežurne službe, ki je občinska gospodarska javna služba.

ODLOK

O NAČINU OPRAVLJANJA OBVEZNE OBČINSKE GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE 24-URNE DEŽURNE POGREBNE SLUŽBE V OBČINI KOMEN

1 Splošne določbe

**1. člen
(javna služba)**

Ta odlok določa način opravljanja obvezne občinske gospodarske javne službe 24-urne dežurne pogrebne službe (v nadaljevanju: javna služba) na območju Občine Komen (v nadaljevanju: občina).

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano v skladu z določilom 62. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/, ki določa, da občina predpiše način in pogoje opravljanja lokalnih javnih služb, če zakon ne določa drugače. Vsebinsko enako določilo zasledimo v drugem odstavku 3. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da način opravljanja lokalnih gospodarskih javnih služb predpiše lokalna skupnost (občina) z odlokom tako, da je zagotovljeno njihovo izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov. Na tem mestu moramo opomniti na določilo 3. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določa, da pogrebna dejavnost obsega zagotavljanje 24-urne dežurne službe, ki je občinska gospodarska javna služba.

**2. člen
(vsebina odloka)**

S tem odlokom se določa način opravljanja javne službe, ki obsega:

- organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe,
- vrsto in obseg storitev javne službe ter njihovo prostorsko razporeditev,
- pogoje za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- vire financiranja javne službe in način njenega oblikovanja,
- cene storitev javne službe,
- nadzor nad izvajanjem javne službe,
- kazenske določbe.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano v skladu z določilom 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da se z odlokom o načinu opravljanja gospodarske javne službe za posamezno gospodarsko javno službo določi:

- organizacijska in prostorska zasnova njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev (v režijskem obratu, javnem gospodarskem zavodu, javnem podjetju, na podlagi koncesije),
- vrsta in obseg javnih dobrin ter njihova prostorska razporeditev,
- pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- viri financiranja gospodarskih javnih služb in način njihovega oblikovanja,
- vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, ki so lastnina lokalne skupnosti ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa,
- drugi elementi pomembni za opravljanje in razvoj gospodarske javne službe.

3. člen (uporabniki)

Uporabnice oziroma uporabniki (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) storitev javne službe so naročnice oziroma naročniki (v nadaljnjem besedilu: naročnik) pogreba.

Obrazložitev:

Z besedilom so določeni uporabniki storitev.

4. člen (izrazi)

Izrazi uporabljeni v tem odloku imajo enak pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja pogrebno in pokopališko dejavnosti in v podzakonskih predpisih, ki so izdani na njegovi podlagi.

Obrazložitev:

Z besedilom se določa pomen izrazov uporabljenih v odloku.

5. člen (uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz prvega člena tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom, se uporabljajo določila zakona, ki ureja pogrebno in pokopališko dejavnost.

Obrazložitev:

Z besedilom se določa t.i. subsidiarna uporaba zakonov, ki urejajo posamezne javne službe. V skladu z navedenim se za vsa vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe, ki niso posebej urejena s tem odlokom, uporabljajo določila teh zakonov.

2 Organizacijska in prostorska zasnova opravljanja javne službe

6. člen (oblika zagotavljanja javne službe)

- (1) Javna služba se opravlja kot koncesionirana gospodarska javna služba.
- (2) Koncesijo podeljuje občina (v nadaljnjem besedilu: koncedent).
- (3) Koncesionarje pridobiva koncedent na podlagi javnega razpisa. Izbira koncesionarja se lahko opravi brez javnega razpisa, če se koncesija podeli pravni osebi zasebnega ali javnega prava (v nadaljnjem besedilu: pravna oseba) in so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
  - občina skupaj z drugimi občinami obvladuje zadevno pravno osebo podobno kot svoje službe.
  - zadevna pravna oseba izvaja več kot 80% svojih dejavnosti za izpolnitev nalog, ki ji jih zaupajo občine, ki jo obvladujejo, ali ji jih zaupajo druge pravne osebe, ki jih obvladujejo iste občine,
  - v odvisni pravni osebi ni neposredne udeležbe zasebnega kapitala, razen v obliki neobvladujoče in nezaviralne udeležbe zasebnega kapitala, ki se zahteva na podlagi določb zakona, ki ureja gospodarske družbe, in ne vpliva odločilno na odvisno pravno oseb.

Obrazložitev:

Besedilo prvega odstavka je oblikovano na podlagi določila 6. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da lokalna skupnost (občina) zagotavlja gospodarske javne službe v naslednjih oblikah: • v režijskem obratu, • v javnem gospodarskem zavodu, • v javnem podjetju, • z dajanjem koncesij.

Besedilo drugega odstavka je oblikovano na podlagi določila prvega odstavka 31. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da je koncedent republika ali lokalna skupnost (občina), odvisno od vrste gospodarske javne službe.

Besedilo tretjega odstavka je oblikovano na podlagi določila prvega in tretjega odstavka 36. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določata, da koncesionarje pridobiva koncedent na podlagi javnega razpisa. S predpisom (odlokom) iz drugega odstavka 3. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ se lahko določi primere, ko se izbira opravi brez javnega razpisa.

V skladu z določilom drugega odstavka 3. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ občina z odlokom predpiše način opravljanja gospodarske javne službe tako, da je zagotovljeno njeno izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov. Izhajajoč iz navedenega je zakonodajalec dopustil občini možnost ureditve splošnega pravnega okvira javne službe, ki se nanaša na način prenosa posebne in izključne pravice izvajanja dejavnosti javne službe na izvajalca javne službe brez javnega razpisa. Na tem mestu pa moramo opomniti, da občina pri tem nima polne regulativne pristojnosti, saj je pri sprejemanju splošnega akta (odloka) s katerim predpiše način opravljanja gospodarske javne službe vezana na ustavno načelo zakonitosti iz tretjega odstavka 153. člena Ustave RS, ki določa, da morajo biti podzakonski predpisi in drugi splošni akti v skladu z ustavo in z zakoni. Izhajajoč iz navedenega mora tudi odločitev občine o določitvi primerov, ko se izbira koncesionarja opravi brez javnega razpisa temeljiti na ustavi in zakonu. V tej zvezi pa moramo opomniti, da v veljavni zakonski ureditvi ne zasledimo pravnih pravil, ki bi določala primere, ko se izbira koncesionarja opravi brez javnega razpisa. V tej zvezi se torej izpostavi pomembno vprašanje obsega regulativne pristojnosti občine. Izhajajoč iz določila 140. člena Ustave RS spadajo v pristojnost občine lokalne zadeve, ki jih občina lahko ureja samostojno in ki zadevajo samo prebivalce občine. Vsebinsko podobno določilo zasledimo v 2. členu veljavnega Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/, ki določa, da občina v okviru ustave in zakonov samostojno ureja, in opravlja svoje zadeve in izvršuje naloge, ki so nanjo prenesene z zakoni. Navedeno določilo predstavlja na eni strani konkretizacijo delovnega področja samoupravnih lokalnih skupnosti (kot to izhaja iz določila 140. člena Ustave RS), na drugi strani pa določilo ustavnega načela zakonitosti (tretji odstavek 153. člena Ustave RS). V okviru lokalnih javnih zadev ima tako občina pravico (izvirno pristojnost) izdajati predpise, s katerimi normativno ureja določena pravna razmerja, pri čemer pa s svojim normativnim urejanjem ne sme poseči v pristojnost države. V tej zvezi moramo opomniti, da načelo zakonitosti delovanja občine na področju normativnega delovanja pomeni, da občinski predpisi (v danem primeru odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe), ki urejajo zadeve iz izvirne pristojnosti občine, torej tudi s področja izvajanja dejavnosti lokalnih javnih služb, ne smejo biti v nasprotju z zakoni. Pravnih razmerij torej ne smejo urejati v nasprotju z zakonskimi določbami, v primeru, da zakonodajalec opredeli okvir pooblastila za normativno urejanje, pa ne smejo preseči tega pooblastila. V vsakem primeru posebej je potrebno z razlago zakona ugotoviti, kako široko polje normativnega odločanja je zakonodajalec prepustil občini. Kadar zakon izrecno določa izvirne pristojnosti občine oziroma pooblastila za normativno urejanje v okviru izvirnih pristojnosti na nekem področju (v danem primeru drugi odstavek 36. člena ZGJS), je potrebno z razlago ugotoviti obseg tega pooblastila, ki je lahko jasno in določno ali pa opredeljeno z generalnimi klavzulami oziroma pravno nedoločeni pojmi (Odl. US: U-I-348/96, para. 9).

Izhajajoč iz navedenega in upošteva dejstvo, da zakonodajalec z zakonskimi pravili ni določil primerov, ko se izbira koncesionarja lahko opravi brez javnega razpisa je potrebno to vprašanje splošnega normativnega urejanja presojati tudi v okviru prava EU. Na tem mestu moramo opomniti, da je sodna praksa Sodišča EU na področju podeljevanja koncesij storitev za izvajanje javnih služb izoblikovala jasno stališče (zadeve C-324/98 - Teleaustria, C-231/03 - Coname, C-458/03 - Parking Brixen, C-260/04 - Komisija proti Italiji, C-410/04 - ANAV in druge), da morajo javni organi, ki podeljujejo koncesije za storitve javnih služb, čeprav so te koncesije izključene s področja uporabe direktiv v zvezi z javnim naročanjem¹, pri tem upoštevati pravila Pogodbe o delovanju Evropske unije /PDEU/, kot so svoboda zagotavljanja storitev (56. člen PDEU), svoboda ustanavljanja (49. člen PDEU) in iz njih izhajajočih načel enakega obravnavanja, nediskriminatornosti in transparentnosti. V skladu s prakso Sodišča EU² načeli enake obravnave in nediskriminacije pomenita obveznost transparentnosti, ki vsebuje zagotovitev določene mere obveščanja, ki zadostuje, da se trg storitev odpre za konkurenco v korist vsem potencialnim ponudnikom, pri čemer se uporablja tudi takrat, kadar čezmejni element ni podan vnaprej³ (tako Vrhovno sodišče RS v sodbi št. VS1015032 z dne 17.03.2015 para. 16). Izhajajoč iz navedenega je občina pri splošnem normativnem urejanju primerov, ko se izbira koncesionarja lahko opravi brez javnega razpisa vezana na zakon in navedena določila Pogodbe o delovanju Evropske unije /PDEU/, ki pa v materialnem smislu ne določajo primerov, ko se izbira koncesionarja lahko opravi brez javnega razpisa. Na tem mestu moramo opomniti, da v primerih izvajanja koncesij in-house in javnih naročil 49. (prejšnji člen 43. PES), 56. (prejšnji člen 49. PES) in 106. člen (prejšnji člen 86. PES) ter načela enakega obravnavanja, prepovedi diskriminacije ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki javnemu organu omogoča neposredno oddajo javne službe družbi, ki je v celoti v njegovi lasti, s pogojem, da javni organ to družbo nadzoruje tako kot svoje službe in da ta opravlja pretežni del dejavnosti z organom, ki je v njej udeležen (Sodba Sodišča EU z dne 6. aprila 2006 v zadevi ANAV, C-410/04, XOd., stran I-3303, točka 33.).⁴

Na tem mestu pa moramo opomniti, da je bila dne 26. februarja 2014 sprejeta Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb, s katero sta Evropski parlament in Svet Evropske unije določila pravila o postopkih naročanja, ki jih izvedejo javni naročniki in naročniki s koncesijami, katerih ocenjena vrednost je enaka ali večja od 5.186.000 EUR. Kot izhaja iz določila člena 51. navedene Direktive 2014/23/EU morajo države članice uveljaviti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z direktivo, do 18. aprila 2016. Na tem mestu moramo opomniti, da postane direktiva po poteku implementacijskega roka neposredno uporabna, njene norme, ki so pravno popolne, pa pričnejo neposredno učinkovati v vertikalnih

¹ Direktiva 2004/18/Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev v 17. členu določa, da se ta direktiva ne uporablja za koncesije storitev.

² Zadeva C-324/98 - Teleaustria, odstavek 62, in zadeva C-458/03 - Parking Brixen, odstavek 49.

³ Tako tudi Commission interpretative communication on concession under Community law, Brussels, 12. 4. 2000, UL, št. C 121 z dne 29. 4. 2000.

⁴ Tako Sladič, J. (2008) *Novejša praksa Sodišča ES glede javnih koncesij*, Podjetje in delo, 6-7(34), str. 1066-1078.

razmerjih.⁵ Upošteva je dejstvo, da zakonodajalec ni določil primerov, v skladu z določilom tretjega odstavka 36. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, lahko občinski svet določi navedene primere, mora pa pri tem upoštevati pravno popolne norme navedene Direktive 2014/23/EU. Tako je na tem mestu potrebno opomniti na določilo člena 17. Direktive 2014/23/EU, ki določa, da koncesija, ki jo podeli javni naročnik ali naročnik⁶ iz točke (a) člena 7(1) direktive pravni osebi zasebnega ali javnega prava, ne spada v področje uporabe te direktive, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) javni naročnik ali naročnik obvladuje zadevno pravno osebo podobno kot svoje službe in
- (b) odvisna pravna oseba izvaja več kot 80% svojih dejavnosti za izpolnitev nalog, ki ji jih je zaupal javni naročnik ali naročnik, ki jo obvladuje, ali so ji jih zaupale druge pravne osebe, ki jih obvladuje ta javni naročnik ali naročnik, in
- (c) v odvisni pravni osebi ni neposredne udeležbe zasebnega kapitala, razen v obliki neobvladujoče in nezaviralne udeležbe zasebnega kapitala, ki se zahteva na podlagi nacionalne zakonodaje, skladnih s Pogodbama, in ne vpliva odločilno na odvisno pravno osebo.

Šteje se, da javni naročnik ali naročnik iz točke (a) 7(1) člena obvladuje pravno osebo podobno kot javne službe v smislu točke (a) prvega pododstavka prvega odstavka prvega odstavka člena 17. Direktive 2014/23/EU, če odločilno vpliva na strateške cilje in pomembne odločitve odvisne pravne osebe. Obvladuje jo lahko tudi druga pravna oseba, ki jo na enak način obvladuje javni naročnik ali naročnik.

Na tem mestu moramo opomniti še na določilo tretjega odstavka navedenega člena 17. Direktive 2014/23/EU, ki določa, da javni naročnik ali naročnik iz točke (a) člena 7(1), ki ne obvladuje pravne osebe zasebnega ali javnega prava v smislu prvega odstavka člena 17. Direktive 2014/23/EU, lahko zadevni osebi vseeno podeli koncesijo, ne da bi uporabljal določbe Direktive 2014/23/EU, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) javni naročnik ali naročnik iz točke (a) člena 7(1), ki ne obvladuje pravne osebe zasebnega prava ali javnega prava v smislu prvega odstavka člena 17. Direktive 2014/23/EU skupaj z drugimi naročniki ali naročniki obvladuje zadevno pravo oseb podobno kot svoje službe;
- (b) zadevna pravna oseba izvaja več kot 80% svojih dejavnosti za izpolnitev nalog, ki ji jih zaupajo javni naročniki ali naročniki, ki jo obvladujejo, ali ki ji jih zaupajo druge pravne osebe, ki jih obvladujejo isti javni naročniki ali naročniki, in
- (c) v odvisni pravni osebi ni neposredne udeležbe zasebnega kapitala, razen v obliki neobvladujoče ali nezaviralne udeležbe zasebnega kapitala, ki se zahteva na podlagi določb nacionalne zakonodaje, skladnih s Pogodbama, in ne vpliva odločilno na odvisno pravno osebo.

7. člen

(območje zagotavljanja javne službe)

Opravljanje javne službe se izvaja na območju celotne občine.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano v skladu z določilom prve alineje 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da lokalna skupnost z odlokom za posamezno javno službo določi tudi organizacijsko in prostorsko zasnovo za opravljanje javne službe.

3 Vrsta in obseg storitev javne službe

8. člen

(vrsta in obseg storitev javne službe)

S storitvami javne službe se zagotavlja 24-urna dežurna pogrebna služba, ki obsega vsak prevoz od kraja smrti do hladilnih prostorov izvajalca javne službe ali zdravstvenega zavoda zaradi obdukcije pokojnika, odvzema organov oziroma drugih postopkov na pokojniku in nato do hladilnih prostorov izvajalca javne službe.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano v skladu z določilom druge alineje 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da lokalna skupnost z odlokom za posamezno javno službo določi tudi vrsto in obseg storitev javne službe. V skladu z navedenim je besedilo oblikovano na podlagi določila 3. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določa, da pogrebna dejavnost obsega zagotavljanje 24-urne dežurne službe, ki je obvezna občinska gospodarska javna služba, ter prevoz, pripravo in upepelitev pokojnika ter pripravo in izvedbo pogreba. Na tem mestu moramo opomniti na določilo prvega odstavka 8. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določa, da 24-urna dežurna služba obsega vsak prevoz od kraja smrti do hladilnih prostorov izvajalca javne službe ali zdravstvenega zavoda zaradi obdukcije pokojnika, odvzema organov oziroma drugih postopkov na pokojniku in nato do hladilnih prostorov izvajalca javne službe, vključno z uporabo le-teh, če Zakon o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/ ne določa drugače.

⁵ Tako Knez, R. (2006) *Pravila za neposredno učinkovanje direktiv v nacionalnem pravnem redu – primer direktiv s področja javnih naročil in koncesij (2004/17/ES in 2004/18/ES)*, Revizor, 2/06, str. 91-102.

⁶ V skladu z določilom točke (a) prvega odstavka člena 7 Direktive 2014/23/EU 'naročnik' pomeni subjekte, ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge II in podeljujejo koncesije za izvajanje od teh dejavnosti, in sicer državni, regionalni ali lokalni organi, osebe javnega prava ali združenja enega ali več takih organov ali oseb javnega prava.

4 Pogoji za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe

9. člen

(pogoji za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe)

Izvajalec javne službe opravlja 24-urno dežurno službo s spoštovanjem in pieteto do pokojnikov ter v skladu z zakonom, ki ureja pogrebno in pokopališko dejavnost, tem odlokom in odlokom, s katerim se ureja pokopališki red v občini.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano na podlagi določila tretje alineje 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da lokalna skupnost z odlokom za posamezno javno službo določi tudi pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe. Na tem mestu moramo opomniti na določilo 2. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določa, da se pogrebna in pokopališka dejavnost opravljata s spoštovanjem in pieteto do pokojnic in pokojnikov in njihovih svojcev.

5 Pravice in obveznosti uporabnikov storitev javne službe

10. člen

(pravice uporabnikov)

Uporabniki imajo pravico do trajnega, nemotenega in kvalitetnega zagotavljanja storitev javne službe, ki je enako dostopna vsem uporabnikom na območju občine.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano na podlagi določila drugega odstavka 1. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da se z gospodarskimi javnimi službami zagotavljajo materialne javne dobrine kot proizvodi in storitve, katerih trajno in nemoteno proizvodnjo v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija oziroma občina ali druga lokalna skupnost zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu.

11. člen

(obveznosti uporabnikov)

Uporabniki storitev javne službe morajo izvajalcu javne službe za opravljeno storitev iz osmega člena tega odloka plačati ceno, ki jo določi občinski svet.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano v skladu z določilom četrte alineje 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da lokalna skupnost z odlokom za posamezno javno službo določi tudi pravice in obveznosti uporabnikov. Pravice in obveznosti uporabnikov posameznih gospodarskih javnih služb so določene v zakonih, ki urejajo posamezne javne službe in jih je potrebno pri oblikovanju tega odloka upoštevati. V skladu z navedenim moramo opomniti na določila tretjega in četrtega odstavka 8. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določata, da Vlada RS z uredbo določi metodologijo za oblikovanje cen 24-urne dežurne službe, ki zajema storitve iz prvega odstavka 8. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/. Stroški 24-urne dežurne službe vključujejo stroške prevozov, hladilnih prostorov in druge splošne stroške izvajalca, potrebne za izvajanje te službe.

6 Viri financiranja javne službe

12. člen

(viri financiranja storitev)

Izvajalec javne službe pridobiva sredstva za izvajanje javne službe:

- s plačili uporabnikov storitev javne službe,
- iz drugih virov določenih z zakonom ali odlokom občine.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano na podlagi določil 59. in 60. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/. V skladu z določilom 59. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ uporabniki za uporabo javnih dobrin, ki so glede na posameznega uporabnika ali glede na določljive skupine uporabnikov izmerljive, plačujejo ceno proizvoda ali storitve, ki je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila. Navedene cene se lahko subvencionirajo. Z aktom, s katerim se določi subvencioniranje, se določita tudi višina in vir subvencij. V skladu s 60. členom Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ se sredstva za subvencije zagotovijo v proračunu občine.

7 Cene storitev javne službe

13. člen

(oblikovanje cen)

Cene storitev javne službe se določijo z aktom občinskega sveta na podlagi metodologije za oblikovanje cen 24-urne dežurne službe, ki jo s svojim aktom določi vlada.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano v skladu z določilom pete alineje 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/, ki določa, da lokalna skupnost z odlokom za posamezno javno službo določi tudi način oblikovanja virov financiranja gospodarskih javnih služb. V skladu z navedenim moramo opomniti na določila tretjega in četrtega odstavka 8. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/, ki določata, da Vlada RS z uredbo določi metodologijo za oblikovanje cen 24-urne dežurne službe, ki zajema storitve iz prvega odstavka 8. člena Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti /ZPPDej/. Stroški 24-urne dežurne službe vključujejo stroške prevozov, hladilnih prostorov in druge splošne stroške izvajalca, potrebne za izvajanje te službe.

8 Nadzor nad izvajanjem javne službe

**14. člen
(nadzorni organ)**

(1) Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvajata pristojni občinski inšpekcijski organ ter občinska uprava občine.

(2) Pri izvajanju nadzora lahko pristojni občinski inšpekcijski organ izdaja odločbe ter odreja druge ukrepe, katerih namen je zagotoviti izvrševanje določb tega odloka.

(3) Pristojni organ občinske uprave občine ima pravico kadarkoli vpogledati v evidence, ki jih je dolžan voditi izvajalec javne službe, pri čemer je dolžan spoštovati določila zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano na podlagi določila 50.a člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/, ki določa, da občinska uprava opravlja nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti. Za opravljanje navedenega nadzorstva se v okviru občinske uprave lahko ustanovi občinska inšpekcija. Inšpekcijsko nadzorstvo neposredno opravljajo občinski inšpektorji kot uradne osebe s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, v skladu z zakonom, s katerim je urejen inšpekcijski nadzor.

9 Končna določba

**15. člen
(objava in začetek veljavnosti)**

Ta odlok se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati 15. dan po objavi.

Številka:

Datum:

Občina Komen
mag. Erik Modic, župan

Obrazložitev:

Besedilo je oblikovano na podlagi določila 66. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/, ki določa, da morajo biti statut in predpisi občine objavljeni, veljati pa začnejo petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno. Statuta in drugi predpisi občine se objavijo v uradnem glasilu (npr. Uradnem glasilu slovenskih občin).